

ОТ ИЗДАТЕЛЯ

chitanka.info

Уважаеми читатели, отново имам удоволствието да ви представя поредната трета книга от цикъла „Звънтящите кедри на Русия“ — „Пространство на Любовта“.

И в нея, както и в предишните две книги, ни се дава възможността да се приближим, и докоснем до Истината, тази, която търсим. Всеки от нас се опитва да нареди пъзела, наречен Живот. Смятам, че след като сте прочели и третата книга, сте намерили и още едно парченце от него.

Получавам много писма от цялата страна и съм щастлива, че и в Шумен и Горна Оряховица, Видин и Сандански, Пловдив и Велико Търново и в други малки и по-големи села и градове хората търсят, вярват, и съм убедена, че ще намират отговори на многото въпроси, които непрекъснато си задават. Искам да ви предложа част от едно писмо, което пристигна от Пловдив, както и едно стихотворение.

Много и именно те, многото читатели, ще помогнат на добрите сили, задвижени от Анастасия, да дойде по-скоро дългоочакваният Рай на Земята. Как чакам това време! И зная, че ще дойде! Чувствам го със сърцето и с душата си!

АНАСТАСИЯ, НИЕ СМЕ С ТЕБ!

*Русия. Тайгата. И синьото небе.
Поляните, недокосвани от човешките ръце.
И кедрите, със птиците накацали по тях,
И пълният с разнообразие животински свят.*

*И там, на мъничка поляна,
Растяла весела, щастлива и засмяна,
Една жена, Анастасия се зовяла
И цялата природа с любов над нея бдяла.*

*Ненадмината мечтателка била
И нищо, че живеела сама,
Всичко знаела за цивилизования свят
И можела да направи всеки здрав и млад.*

Лечителка чудесна тя била,
Познавала всичко, що расте на таз земя.
Знаела лечебната им сила,
С която природата ги е дарила.

Има начин на засаждането, казва тя.
Спазиш ли го, ще изгониш болестта.
Семенцето девет минути в устата го задръж,
После трийесет секунди в дланите си го подръж.

Отвори ръце. Въздуха към него ти духни
И после във земята с ръце го посади.
След три дни го поливай с вода,
В която си измил босите крака.

С любов го гледай как расте,
Често милвай го като дете
И то ще ти даде онези вещества и витамини,
От които болестта ще си замине.

Анастасия, мила, нежна и добра,
Как искаме да променим нашата съдба,
Да повярваме в божествената си сила
И да превърнем в Рай Земята мила!

И това ще стане с Любовта,
С Добротата; Истината, Мъдростта,
Като изгоним навеки гордостта,
Страха, неверието, завистта.

Ти учиш ни на толкова неща,
Но тях не ще ги споделя.
Нека всеки книгите да прочете
И отговор на всичко да даде.

Защо е тук и как да живее,

Как семето на Истината да посее,
За да покълне и даде чудесен плод
И на нашия скъп български народ.

Анастасия, ние сме със теб, твори!
Със тебе ще творим и ний!
Ти вече факлата я разгоря,
Факлата на Любовта!

И нищо веч не ще я угаси!
Ще лумнат хиляди огньове и лъчи!
Злото и мрака по цялата земя,
Ще стоят със своята топлина!

Ще ликува целият народ със песен
И животът ни ще бъде тъй чудесен!
А Бог ще гледа с обич своите деца,
Дръзнали да обновят света.

Ще греят по-ярко от всякога звездите,
Птици ще летят във висините,
Въздухът ще е кристално чист,
А човекът като Бог лъчист!

ЩЕ БЪДЕ!
С поздрав:

Виолета Столинова, град
Пловдив

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.